

Verslag Clubduikreis in oktober 2004 naar Marsa Alam.

Volgende personen gingen mee op vakantie:

Chalets

Jaap & Marie-Madeleine Spoelstra
Piet & Anne Caudron
Hans & Liesbet De Graeve
André & Betty Princen
Stefan & Sabine Wittouck
Alain & Emanuella Loos
Alain & Sabine Denayer
Arlette Verbeeck & Sofie De Keer
Paul De Clerck & Roger Heibrinck

Hutten

Stijn & Dieter Van Itterbeeck
Kris Temmerman
Patrick Lahaye
Johnny Sanders
Michel Cogghe
Koen Van Schel
Thomas Ravijts
Daniel De Greef
Patrick Borremans

We komen samen op **vrijdagochtend 8 oktober**, 6u45. De ene al wat vroeger dan de andere, maar opvallend toch: onze reisorganisator Paul De Clerck komt als laatste toe, maar met de bus. Het was een kille ochtend, mistig, en toch stonden daar mensen met hun sandalen. Logisch, want schoenen heb je in Egypte niet nodig, en sandalen neemt plaats in de valies. En daar die maximum 30 kilo mocht

bedragen voor duikers, pasten de sandalen er niet in.

Paul begint iedereen te tellen, en komt uit op 27. Ai, er mankeert nog iemand, wie? Ah, Betty, die zit nog in New York. (Zij zat voor haar werk in New York, en zou op zondag toekomen in Marsa Alam). Dus... voltallig, vertrekken dan maar. Op de bus is er direct ambiance, we zijn tenslotte met vakantie. Terwijl Paul geld kwam ophalen voor eten op het vliegtuig en fooi voor chauffeur, bracht Patrick Borremans er de sfeer meteen in, maar moest direct zijn meerdere erkennen in de slaap. De rest volgde, en na 3u rijden kwamen wa aan op schiphol.

Hier ging alles zijn gebruikelijke weg: Eerst inchecken, dan half uurtje aanschuiven bij de douane. We kregen geen eten meer op het vliegtuig (Paul, ons geld terug aub), dus gingen we zelf op zoek naar eten in de taxfree. Roger pakte er direct een engelse krant mee. Opstijgen deden we met een vertraging van 40 minuten, door de kuisploeg die wat langer werk nodig had. Het vliegtuig was zo goed als vol: 1 plaats vrij: Betty. Tegenvallend was wel dat alles op het vliegtuig te betalen was: koptelefoon voor onderweg, drank, ...

5 uren en 20 minuten later komen we aan te Marsa Alam. Om 18u is het hier nog 28°C, dit noemen we toch echt vakantie. Wel opvallend: de piloot vermeld bij het landen dat de lokale tijd 1u later is. Achteraf blijkt dit niet zo te zijn, gewoon Belgische tijd.

Nadat iedereen zijn visum en reispas in orde is, stappen we de busjes in. Personen voor de chalets in een bus, mensen van de hutten in de andere. Hier voelden we al nattigheid. En

blijkt inderdaad dat we apart liggen (Deep South huurt namelijk de chalets, en die zijn 100m verder gelegen). Spijtig genoeg wordt er ook apart gegeten.

We komen dus toe in donker, en halen direct onze zaklampen boven. In de hutten is er niets, enkel een bed (geen kast, dus veel uitpakken is er niet aan), in de chalets wel een kast, en kleine badkamer.

Na avondmaal gaat iedereen vroeg slapen. Wat ons opviel tijdens het eten is dat er geen vliegen of andere insecten zijn, dat viel dus al heel goed mee.

Iedereen verschijnt goed uitgeslapen aan het ontbijt. Toch zijn er klachten in de hutten: de matras is tamelijk hard, en het kussen nog harder. Maar een goed ontbijt maakt dit al goed. Er zijn omeletten, yoghurt, vache-kiri, ... We mochten niet klagen. De Chaletiens (personen in de chalets) kwamen ook tot bij de hutten, en hun oog viel op de yoghurt. Dit hadden zij niet gekregen! Wat viel wel tegen: eens het licht is, zijn er toch vliegen. Gelukkig alleen overdag dus. Onze persoonlijke bezittingen laten we achter in het duikcentrum (in een enveloppe). Vermits er geen slot is bij de hutten, en we toch niks van geld nodig hebben, is dit een goede oplossing.

Duikgerief in bakken gedaan (dit zijn ze komen halen), we nemen zelf onze rugzak en gaan naar het duikcentrum. Hier moeten we een documenten invullen en ondertekenen. Na weer wat wachten, komen we toch op de boot terecht. We gingen er met zodiac naartoe en dan viel het goed mee: zo'n grote boot. Precies een live-aboard.

Als eerste opdracht moesten we onze loodgordels gereed maken, en we moesten dit test ook. Per ploeg het water in, laten zakken en zien of het goed was. Dit was dus nog geen duik, gewoon uitloden. Mop van de dag: Emanuella gaat in het water om uit te loden, en vergeet haar lood mee te nemen. Wie de logica hiervan inzien, moet ze aan haar zeker uitleggen.

Dan de eerste duik: Het gevoel van tropisch duiken is er weer helemaal. We zien al direct een schildpad (achteraf blijkt dat het de enige is), een mureen onder de boot en courante dingen als doopvontschelpen, roggen, papegaaivissen, ...

Het eten is helemaal in orde, kip met rijst. Chips en salades ook, dus tot nu toe geen diarree hoor. Duik 2 is op dezelfde plaats, maar langs de andere kant van het rif. Hier zien we de eerste koraalduivel. Iedereen wil eigenlijk nog wel een avondduik doen, maar het is al te laat. Het heeft inderdaad 's morgens lang geduurd. Wat spreken we dus af: morgenvroeg duik om 6 aan het duikcentrum, voor ontbijt.

Eens terug aan kant, is er aperitief bij de hutten. Weinig bier, en nog minder koud, dus wordt ook een deel van de taxfree-drink aan gesproken. Het merendeel gaat vroeg in bed, de anderen zijn op tot na 23u.

De volgende morgen viel ons direct iets op: om 6u bij het opstaan, was er nog geen elektriciteit (geen licht, geen water voor toilet, ...) Toch is er 12 man komen opdagen

voor de ochtendduik op het huisrif. Dat is de helft van het totaal aantal duikers. Ploeg van Dieter ziet zelfs een Sepia, ook dit is de enige van heel de vakantie. Het ontbijt is idem als gisteren, en het stoort de Chaletiers dat bij hun geen yoghurt hebben. Er is dus een nieuwe naam gekozen: de Yoghurtlozen. Arlette komt voor die yoghurt speciaal langs bij de hutten.

Aan het duikcentrum komen 2 personen vragen of ze ons een dag mogen filmen. Er staat veel wind, dus golven. Dieter wordt ziek. We doen een driftduik, dit wil het volgende zeggen: ze droppen ons ergens met de zodiak, duiken volgens de stroming en ze pikken ons terug op met de zodiak. Onder water stond de drift wel beetje in verkeerde richting. Heel mooie plaats, en de 2de groep ziet hier een haai. Met zoveel volk was het wel wachten op een zodiac op terug te geraken. Een ramp voor Patrick Lahaye: hij was namelijk het slachtoffer van Dieter zijn zeeziekte. Details gaan we hier besparen!

Terug aan boord, blijkt Johnny zijn lood kwijt te zijn. Dit moet in het water gevallen zijn, hij neemt alvast een reserve. De crew ging zoeken, toch niet gevonden. Onder de middag komen ze boven filmen, op het zonnedek. Ze missen net de vogel die 3 seconden op de buik van Stefan gaat zitten, en Sabine doet uiteraard haar bikini terug aan als ze komen filmen.

Na het eten is er de 2de duik, dit keer gewoon van de boot. Bij het aankleden vindt Liesbet een loodgordel die niet van haar is, rarara, van wie is die??? Ook bij Roger is er een probleem: eerst de fles, dan de ontspanner, maar kan alsnog mee gaan duiken.

Wij willen uiteraard een avondduik, maar dit keer zijn er geen volle flessen meer. Unanieme beslissing, weer ochtendduik de volgende morgen. Bij het terug aan land komen, is er groepsfoto aan kant, en vraag hoe laat volgende avond film te zien is. Ze hebben ons een hele dag gevolgd, en stellen voor 18u om te gaan bekijken. We willen 19u willen namelijk avondduik doen. Onder het motto: Hier is niks, enkel duiken. Dus gaan we duiken.

Aperitief is weer bij de hutten, hier is namelijk bier. Vandaag al meer koud dan gisteren. Er is ook discussie over een nachtduik en over een extra duikdag. Die extra dag is iedereen akkoord, er is toch niks anders te doen. Die nachtduik daarentegen is 15€ voor een kantduik, vinden wij veel. Ondertussen komt ook Betty aan, die heeft een hele trip afgelegd om tot in het afgelegen Marsa Alam te geraken. En ze heeft drank meegebracht voor de groep, ze is direct meer dan welkom!

Aan de volgende ochtendduik zijn er ineens al 18 duikers komen opdagen. We moeten er 15 minuten wachten op Ahmed, en ondertussen vertelt Emanualla dat ze 's nachts een schorpioen heeft platgetrapt. Toch een gevaarlijke buurt, die chalets. Door het aantal duikers in het water, is er veel meer stof. Toch mooie duik.

Aan het ontbijt is onze eerste zieke bekend: Kris. Hij heeft ontzettend last van z'n maag, velen zullen volgen. Hij miste dan wel de

ochtendduik, hij kan alle andere duiken toch meedoen. Ontbijt sloeg hij wel over. De boot vertrekt om 9u30 en wat zien we: Dolfijnen. En wie is het meest gelukkig: Marie-Madeleine. Zij mocht mee in de zodiak, en kwam zo tot vlak bij de dolfijnen. Voor de rest was het al knap toen ze vlak voor de boot kwamen voorzwemmen. Je moet dus niet duiken om dolfijnen te zien, van op de boot gaat ook. En wat meer is, we gaan naar Shaab Samadai, dat is een dolfijnenrif.

De eerste duik doen we weer een driftduik, maar weer stond stroming verkeerd. Uitleg van Ahmed en Stephan: Het is echt de allereerste keer dat we dit hier hebben. Dit hebben we precies gisteren nog gehoord. Enfin, nu heeft ook weer de 2de groep een haai gezien, napoleonvis, mooie duik. Sommigen hadden wel weinig lucht over, vermits het tegen stroming was, te palmen tot aan boot. Maar zodiak was paraat indien het iemand echt lucht tekort kwam. Spijtig genoeg kwam Stefan na de duik aanzetten met oorproblemen, hij kon de 2de duik niet meer doen. Hij mist zo 5 duiken in totaal, dat is wel balen op vakantie. Al een geluk was het zonnig weer.

1 uur later doen we al de 2de duik. Dit is een grottenduk, we gaan grot in, grot uit. Amusant, maar de laatsten hadden wel stof in de grotten. Veel blauwgespikkelde roggen tegengekomen, knap. Maar we hebben geen dolfijnen gezien, ze waren er niet.

Bij het terugvaren was de wind er nog steeds, en er ontstonden golven zo hoog dat de stoelen binnenin ervan omver vielen. Om 15u waren we dan terug aan kant, hier hadden we 2 uren pauze, want om 17u hadden we dan eindelijk onze avondduik. Moeten we wel toegeven, we hebben het gerekt, zodat we in het water gingen bij duisternis en eruit kwamen bij donker. Hier hadden we onze gratis nachtduk, hebben we weer goed gedaan. Arlette & Paul zien tijdens deze duik een octopus, wat hebben ze weer geluk.

Daarna was het cinema-tijd. De film van de dag ervoor wordt gespeeld op tv aan het duikcentrum. Hij duurt 35 minuten, en 5 minuten extra tijd. Eigenlijk was iedereen onder de indruk, hij is goed gemonteerd. 14 mensen die een film nemen, dus die van het duikcentrum deden goeie zaken aan ons.

Hierna volgde nog eten, en niet veel later gaan slapen. De meesten kropen vroeg in bed, want uiteraard werd er de volgende morgen weer gedoken, ditmaal om 5u30.

Ondertussen zijn we aanbeldand aan dag 5 (duikdag 4) en zijn er toch een paar mensen die afgehaakt hebben voor de ochtendduik vanwege het vroege uur. Er zijn terug 18 aanwezigen, en wonder boven wonder, Arlette ziet weer een octopus. 't Zijn de vrouwen die geluk hebben. Minder geluk is het

weer, er zijn wolken. Zeldzaam in Egypte, en spijtig.

Aan het ontbijt wordt een mededeling gedaan: 35€ voor de extra duikdag, en 10€ voor niet duikers. Dat is beslist, we doen het. Nog aan het ontbijt, wordt er weer een zieke gemeld: Koen. Veel last van maagkrampen, en hij citeerde: "s Nachts 6x naar toilet moeten, en geen water om door te trekken, is een vervelende situatie."

Eens op de boot wordt vallen ons een paar dingen op: meer wolken betekent soms de zon weg, niet zo tof. Koen ligt plat op de bank binnen, hij duikt vandaag niet mee. Emanuella & Stijn hebben zich op hun vertrouwde positie gezet, op de punt van de boot. Daar hebben ze kermis op hun eigen (op en neer). Liesbet komt verwonderd binnen kijken: "Er is geen zon, wat nu?"

De duik is weer een driftduik (verkeerde drift). Op voorhand wordt materiaal uitgewisseld: De 2 personen met een overall aan, mogen gebruik maken van de duikpakken van de zieken (Patrick Borremans leent het pak van Koen, Alain Denayer leent het van Stefan). De duik is ok voor de 1ste groep, maar de 2de groep daarentegen (groep van Stephan) heeft toch een probleem: stroming gebleven, niks gezien, en zodiak moeten roepen wegens teveel lucht verbruikt bij stroming. Alain Loos omschreef het kort en bondig: "Wat een rotduik." Patrick wou zijn nieuw verworven pak niet meer afgeven, het paste perfect.

Eerst eten (het begon ons stilaan op te vallen dat het telkens kip met rijst was) en dan terugvaren. Onderweg stopten we voor de 2de duik. Voor de verandering ging Ahmed eerst onder water controleren of er stroming stond, en naar waar. Bleek een goede zet, toffe duik ... zonder stroming. En daarna mag je 2x maal raden wie er op de punt zat van de boot: Stijn & Emanuella zeker??? Mis, Alain Loos zat er ook!

Er was weer geen avondduik mogelijk, dit keer was de uitvlucht dat de volgende morgen om 6u met de boot vertrokken werd.

's Avonds werd het merkkelijk minder goed weer. Om 18u vielen er al enkele druppels (volgens de Egyptenaren 2 jaar geleden), maar warm was het nog voldoende.

Tijdens de aperitief loopt André letterlijk tegen de lamp (luster hangt te laag) en was het bier alweer snel op, gevolg: de Chaletiens terug naar hun chalets, en wij moesten dan maar een fles wijn nemen, maar dat viel tegen. Wij kropen weer op tijd in bed, in de hoop dat het morgen beter was.

En die hoop viel midden in de nacht weg. Om precies 2u24 is het beginnen regenen. Het was al aan het bliksemen, donderen ook, en dan de druppels. In de hutten was iedereen in de weer om bagage af te dekken, plastic erover te doen, en ook in de chalets werd er gespeculeerd of hun woning zou standhouden. En we hadden ontzettend geluk: op het moment dat het in de hutten wou gaar doorregenen, stopte het. Net op tijd. Tegen 3u hebben we dan toch nog een deel kunnen slapen.

Na het ontbijt moesten we om 7u30 aan de boot zijn, het was 2 uren varen. Stijn zat uiteraard weer op de punt, enkele mannen binnen in de kajuit te slapen (of toch te proberen) en de vrouwen boven op het zonnedek.

De eerste duik is weer een drift duik, en ... er was goeie drift. Heel mooie plaats, al hebben we de eerste duik niet zo veel geluk gehad met grote vissen. Na een uur doen we direct de 2de duik op dezelfde plaats. Dit keer zien we direct een school baracuda's en een witpuntrifhaai. Vlak onder ons, mooi om zien. 2 duikers, Jaap en Arlette, hebben de haai niet gezien, waren te druk bezig blijkbaar. Stijn stopt halfweg de duik, voelt zich niet al te best, maar is wel gebleven tot de haai gepasseerd was. Daarna wordt er gegeten, en varen we dezelfde 2 uren terug. Bijna iedereen ligt plat, en Betty wordt er niet al te best van, maar zo'n erg was dit niet, de vissen moeten ten slotte ook eten hebben.

's Avonds worden de enveloppen met geld teruggegeven, want er moet betaald worden voor de extra duikdag. 3 dames gaan niet mee, ze verkiezen de rust van het strand.

De volgende ochtend is het vroeg opstaan: om 5u30 wordt iedereen aan het duikcentrum verwacht. Grote afwezige: Stijn. Die voelt zich nog steeds niet goed, en beslist om die extra duikdag niet te doen. Tijdens het 3 uren varen, wordt er ontbijt geserveerd en is er een kalme zee.

Aan het beroemde Elphine stone aangekomen, blijkt dit een ontzettend populaire plaats te zijn. Op het eerste zicht vol boten, op het tweede zicht onder water ook vol haaien. Met de eerste duik al liet André zich vallen uit de zodiac, en viel recht op een haai. Groep 1 en 2 heeft zelfs een hamerhaai gezien in de diepte. Na de duik ging iedereen snorkelen, zelfs Betty. Tussen de haaien. Arlette, die dus eindelijk ook een haai zag, gebruikte eerst Roger als bescherming, maar dan is ze er toch maar uitgegaan wegens: 'ze zijn zo dichtbij, ik heb er schrik van'. Tijdens de 2de duik blijkt Liesbet talent te hebben in het vinden van naaktslakken. De duik zelf wordt beëindigd met een trap tussen de haaien, Elphine stone was echt de moeite.

Piet dacht er zelfs te blijven, want hij zag tijdens zijn trappen de motor van de boot al starten, maar is dan toch maar naar boven gegaan. Dan wordt er gegeten, en wordt de groepsfoto genomen. Slechte dag natuurlijk, want Stijn en de 3 niet-duikende dames staan er niet op.

Om 15u is iedereen terug aan het duikcentrum. Het gerief wordt gespoeld en omhoog gehangen, de laatste duik is gepasseerd. Er wordt weer bijeen gekomen aan de hutten, waar er zittend op de kussens wordt geklonken op de mooie duiken van vandaag. Koen citeerde zelfs: 'Kussens akkoord, maar na een week zitten ze toch niet meer gemakkelijk zenne'. Michel loopt ondertussen ook nog tegen de lamp, zo was André zeker niet de enige. Opvallend aan de chaletiers: eens het bier

op is, gaan ze terug naar hun chalets, maar ze nemen wel nog enkele cola's en fruitsappen mee. Kortom, ze zijn met alles gaan lopen. Het avondeten is even opvallend: Rijst, maar dit keer met vis i.p.v. kip. En dit met koude frietjes en pikante tomatensaus. Het was best lekker, en goed voor de afwisseling.

En dan zijn we aanbeland aan de laatste dag. Er wordt ontbeten om 8u, en tegen 9u gaat iedereen naar het duikcentrum om het duikgerief te gaan halen. Met ezel en kar wordt dit dan terug naar de chalets en hutten gebracht. We gaan ook afrekenen aan het duikcentrum, en liggen daar nog even in de zon. Even genieten van het strand, we hebben de hele week enkel de boot en hutten gezien. Er werd wat gerelaxt, en iedereen begon daarna rustig aan het inpakken van de bagage. De enige vraag was: doen we korte of lange broek aan. Tegen 16u kwamen de busjes ons terug ophalen, en de bagage werd weer op het dak gelegd. Sfeer was er alleszins nog, nu zagen we onderweg het landschap eens overdag, en konden alles goed volgen.

Op het vliegveld ging het heel vlot vooruit: eerst controle van alle bagage, daarna inchecken (wat uiteraard gepaard ging met het invullen van die papierkes), dan terug door douane controle, en daarna kwartiertje wachten in de enige gate van de luchthaven. We vertrokken op tijd, wat ook komt doordat we het enige vliegtuig hadden dat in Marsa Alam was. Met een tussenstop in Hurghada, vlogen we richting Amsterdam. Iedereen probeerde te slapen op het vliegtuig, maar slechts de helft slaagde daarin. Dan maar op de bus naar Brussel, maar ook daar slaapt maar de helft. Het was een lange nacht, maar om 5u30 op zaterdag 16 oktober 2004 zijn we veilig aangekomen aan het zwembad in Ganshoren en gaat iedereen zijn eigen bed opzoeken.

